

умов для залучення зовнішніх інвестицій; реструктуризацію зовнішнього державного боргу.

Дестабілізувати ситуацію в Україні можуть різні фактори – такі як незапланована емісія з різних непередбачених причин і в першу чергу через зростання дефіциту бюджету, погіршення внутрішньо- чи зовнішньоекономічних умов, дестабілізація міжнародних ринків. Уряд країни та Національний банк України мають вирішувати кожен своє специфічне завдання, оскільки це буде запорукою забезпечення спільної політики стабільного обмінного курсу що є однією з обов'язкових умов виходу з кризи та поступового економічного зростання України.

Для збереження існуючого режиму курсоутворення в Україні, його слід дещо модернізувати, максимально поєднавши переваги фіксованого та плаваючого курсів шляхом реальної повзучої прив'язки до долара США з урахуванням темпів інфляції. Валютний курс, що застосовується та який можна визначити як певною мірою фіксований, але регульований у межах коридору, позитивно вплинув на динаміку індексу цін, виступаючи номінальною базою та механізмом стримування девальвації. Однак, зі зміною внутрішніх та зовнішніх факторів такий режим у подальшому перешкоджатиме, на наш погляд, процес відновлення рівноваги на фінансових ринках та створення умов для економічного зростання, призводячи до збільшення платіжного дисбалансу та державного боргу.

Стратегія економічного зростання, яка ґрунтується на значному підвищенні паритету купівельної спроможності гривні її валютного курсу, базується на низькому рівні життя у країні і не може бути прийнята в якості довгострокової. Отже, у найближчі роки для формування технологічної конкурентоспроможності національної продукції, яка базується на досягненнях новітньої науки, необхідно здійснити перехід до інноваційно-інвестиційної моделі розвитку шляхом модернізації державної валютно-курсової політики.

Кирилко Н.М.

Київський національний університет технологій та дизайну

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ У ВИСТАВКОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

Швидкий розвиток виставкової діяльності в країні неможливий без вкладання інвестицій та збільшення інвестиційного потоку. Це необхідно для створення нових виставкових центрів, будівництва нових виставкових комплексів, розширення виставкового простору і підприємств обслуговуючого характеру. За даними ЮНКТАД, більше 90% змін в інвестиційному законодавстві різних країн були зв'язані останніми роками саме із стимулюванням і залученням іноземних вкладень. Прямі інвестиції, як правило, направлені

на створення виробництва з більш низькими витратами і полегшення збуту продукції на місцевому ринку. Більшість потенційних інвесторів починає з вивчення ринку країни і експорту своєї продукції.

Іноземні учасники і відвідувачі виставок – це джерело надходження іноземної валют, але нажаль в Україні участь іноземних компаній сьогодні недостатня. Відзначимо деякі негативні фактори, щодо участі фірм (організацій) в міжнародних виставкових заходах:

- розміри підприємства;
- низький рівень менеджменту;
- недостатньо політики маркетингу;
- обмежені економічні можливості;
- недостатність кваліфікованих спеціалістів у виставковій діяльності;
- дефіцит організаційного досвіду;
- скупа економічна підтримка з боку держави;
- низький рівень обізнаності про виставки за кордоном.

Виставка – це інвестиції. Вкладаючи кошти, необхідно знати як і коли вони окупляться. Система показників КОІ (коефіцієнти окупності інвестицій) розроблена в США і може застосовуватись в будь-якій країні для порівняння економічної ефективності участі в різних виставках. Оцінка ефективності по системі КОІ включає сім показників: 1) витрати на встановлені контакти; 2) витрати на враження; 3) відсоток перспективних контактів; 4) відсоток зацікавлених відвідувачів; 5) дія засобів інформації; 6) продаж за гривню витрат; 7) відсоток досягнутої мети.

В умовах зменшення платоспроможного попиту внутрішнього ринку, як на кінцеву, так і на проміжну продукцію через відсутність механізмів сприяючих зростанню реальної заробітної платні населення і прибутку підприємств, експортна орієнтація може виявитися єдиною можливістю, яка допоможе утримати Україну "на плаву в океані світової економіки". Забезпечуючи близько 50% робочих місць, зовнішня торгівля має надзвичайне значення для економіки України. Завдяки розвитку експорту Україна може досягти позитивного сальдо торгового балансу без скорочення імпорту товарів і рішення проблеми погашення зовнішньої заборгованості. Зростання експорту дозволяє розширити можливості імпорту і усилити інтеграцію економіки в систему міжнародного розподілу праці. Постійний експорт продукції на світовий ринок дасть можливість отримання валютних засобів, які дозволять Україні значно збільшити державний валютний фонд.

Виходячи з вище наведеного можна зробити висновок, що тільки при позитивних факторах (економічній підтримці з боку держави, високим інформаційним можливостям, високому рівні менеджменту та політики маркетингу, постійній підготовці кваліфікованих спеціалістів) і вдосконаленню інноваційно-інвестиційного проекту у виставковій діяльності можна збільшити інвестиційні потоки в Україну та визнання країни, як достойного партнера за кордоном.

Література:

1. Петелин В.Г. Основы менеджмента выставочной деятельности: Учебник для студ. вузов. -М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2005.
2. www.rsl.ru
3. www.zahid.net

Клюев С.В.

Дніпропетровський національний університет

**ВПРОВАДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНИХ РЕГУЛЯТОРІВ КРЕДИТНОГО РИНКУ
ЯК ОБ'ЄКТИВНА УМОВА АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ СФЕРИ**

В останні роки саме банківська система України відіграє роль провідної ланки розвитку національної економіки, підтвердженням чого є стійка тенденція темпів приросту обсягів банківських операцій та досить високий рівень рентабельності діяльності комерційних банків. З огляду на потенційні можливості ринку банківських кредитів, залучення їх для фінансування інноваційної діяльності, може бути перспективним та об'єктивно необхідним для реалізації інноваційної моделі розвитку української економіки.

Задля забезпечення об'єктивного аналізу перспектив залучення банківського кредитування на ринок інноваційних проєктів, необхідно виходити як з оцінки ендогенних факторів (зокрема, суб'єктивних настроїв та пріоритетів провідних учасників ринку), так і з аналізу макроекономічних чинників (на рівні державного регулювання), які стримують надходження банківських кредитів в інноваційну сферу.

Аналіз ринку інноваційної продукції в Україні показує, що, по-перше, має місце зростання обсягів виробництва нових товарів та послуг, по-друге, збільшуються надходження фінансових ресурсів у розвиток та комерціалізацію результатів наукових досліджень.

Останнім часом найбільш вираженими тенденціями на ринку банківського кредитування є: значне збільшення частки довгострокових кредитів, значне зростання частки кредитів фізичним особам та зменшення частки кредитів суб'єктам господарювання, а також значне збільшення частки кредитів, наданих банками у іноземній валюті.

За оцінками аналітиків ринку, потреби інвестиційних ресурсів для інноваційної діяльності суб'єктів ринку будуть зростати, тому для комерційних банків, навіть з урахуванням значних ризиків цього виду кредитування, цей сегмент кредитування слід розглядати як перспективний.

При цьому, впровадження ефективних механізмів державного регулювання банківськими кредитами є важливим фактором активізації та мотивованої участі банків у процесі фінансування інноваційної діяльності підприємств.

Однак, має місце певний конфлікт інтересів, що виникає при безпосередній реалізації цієї форми державного регулювання кредитування інноваційної